

PARLEM DE CUINA

2ª Fira del gerret i l'oli

En el mateix moment de llegir aquestes línies, ja s'haurà inaugurat la 2ª fira del gerret i l'oli, que enguany presenta com a principal novetat, el canvi d'ubicació, passant al camp de futbol del port; així hi tot conserva el mateix format que en edicions passades: divendres gerretada a càrrec de l'associació de la tercera edat del Port de Sóller, dissabte degustació de plats elaborats amb gerret i oli de Sóller, demostració d'elaboració d'oli a les tafones i un taller de cocteleria; diumenge tallers, cates d'oli i xerrades i dilluns demostració d'arreglar xarxes.

Sens dubte tot un ventall d'activitats que faran aquest cap de setmana de Sóller i el Port el centre gastronòmic de l'illa i tot un plaer per al més llèpols.

El dissabte migdia el restaurant Las Olas, Can Gata, Es Canyís, Es Cantonet de n'Antònia Porro, Sa Cafeteria des Camp de S'oca, Sa Fàbrica de gelats, S'escola d'Hoteleria de les Illes Balears, Es forn d'es port i l'IES Guillem Colom Casanovas; ens oferiran tot un saborós menú que es podrà degustar a partir de les 11 del matí i fins que n'hi hagi.

Apunts sobre el gerret (Spicara smarisi i spicara maena) És un peix molt gustós i sobre tot econòmic.

El gerret pertany a la família dels centranchidae compta a més de 200 espècies diferents, que habiten principalment a l'atlàntic oriental i al mediterrani. Gerret, xucla o gerret anglès son tres exemples de la varietat d'aquesta família.

Ja des de l'any 1500 trobam escrits que parlen del Peix anomenat "gerres" i que fàcilment podem associar al gerret actual.

Un dels principals inconvenients del gerret, és la seva petita mida (10-12 cm) i les seves espines gruixudes; que fan que sigui mal de consumir si el volem presentar torrat, escabtxat o en una altre elaboració amb presentació sencera. Per això el millor consell que us puc donar, per a

aquells que "no volen menjar peix perquè té espines" es que us animeu a desespinar els exemplar més petits abans de cuinar, operació que amb un poc de pràctica es pot realitzar amb pocs segons i que garanteix ja d'entrada un satisfacció alta del resultat final.

El gerret també és excel·lent per a fer un bon brou, elaboració que no precisa desespinar-lo prèviament.

El gerret, com la resta del peix, s'ha de consumir fresc i la millor manera de

comprovar la frescor del

peix es seguir aquestes petites indicacions: A l'hora de comprar-lo fixeu-vos amb el color que ha d'ésser viu i brillant; les ganyes

han d'ésser ben vermelles i sanguinolentes, l'olor a d'ésser agradable i la textura de la carn a d'ésser dura a la pressió del dit.

Per a condimentar el gerret podeu fer-ho amb llimona, all o fins hi tot vinagre. Desaconsello el pebre bo negre per a qualsevol tipus de peix. Aquesta espècia resulta millor per a plats de carn.

Ja per a acabar afegir que durant tota la jornada hi haurà un servei de micro-bus que farà un circuit partint des del recinte firal del Port de Sóller fins a la Plaça d'Espanya de Sóller aturant-se a les diferents tafones de Sóller i Fornalutx.

Avui per a "guarnir" aquest article us presento una foto

més que adient amb el tema d'avui: es tracta d'una imatge del Port de Sóller, que no he pogut datar amb exactitud però calculo que deu ésser prop de 1890. Impressiona la seva imatge totalment verge i la inexistència d'edificacions, almenys fins on arriba la vista; sens dubte un document per a recrear-se i gaudir d'ell i contrastar-lo amb imatge actual de la zona.

La fotografia pertany a la col·lecció del meu padri en Toni Vila.

Bona setmana i bona fira. Podeu enviar els vostres dubtes o propostes gastronòmiques a parlemdecuina@hotmail.com. També podeu visitar www.cuinant.com

Juan A. Fernández

ESPAI PER A LA REFLEXIÓ

La Inquisició en ple segle XXI

Malgrat escriure sobre aquesta genteta em fa una vessa que no és de dir, les seves darreres declaracions sobre aplicar l'excomunió als polítics catòlics que votin a favor de la reforma de la llei de l'avortament, em sembla tal desbarat, que si no fos, perquè sé de ben cert que visc al segle XXI, juraria que m'han canviat el temps, que hem fet un retorn a l'edat mitjana i que ha tornat a reeixir el Tribunal de la Inquisició, amb un Torquemada que ara a canviat de nom i es diu monsenyor Camino.

Jo supos que molts polítics catòlics deuen haver quedat estorats davant aquestes declaracions, tal que, inclusiv els més apropats a les posicions d'aquesta jerarquia eclesiàstica, que sembla que en lloc de mare església, advoquen per la madrastra cruel, com són els polítics del Pius Pius, ni han obert la boca, ni han dit ni mu.

Un que ja se'n va sortir d'aquesta institució per les seves incongruències i incoherències i que malgrat tot respecta a les persones que encara s'hi troben dins d'ella, ja que a lo llarg dels anys, ha après que no existeix la veritat absoluta – cosa que aquesta jerarquia no practica en absolut- i manté el respecte als altres, malgrat les posicions ideològiques puguin estar a anys llum de distància. Aquest, és per a mi un dels principis reals de la democràcia: El diàleg i el saber-se posar a la pell dels altres, per intentar trobar els màxims punts comuns, per intentar, malgrat a vegades o sigui prou difícil o no s'aconsegueixi, arribar a una conclusió.

A meam, si la jerarquia catòlica està aplicant el dret canònic a persones civils que es troben dins l'església. El dret civil que és d'obligat compliment per tothom dins d'un estat de dret, no hauria d'ésser molt més dur, cap als representants i cap pares d'aquella institució quan delinqueixen?. Em refereix a la quantitat de casos de pederàstia, amb abusos a menors que han practicat, segons quins capellans, tot emprant la confiança que se'ls tenia dipositada pel simple fet d'ésser representants eclesiàstics, i considerar, els familiars dels menors, que

pels principis que prediquen, haurien d'ésser incapaços de cometre, segons quins tipus de perreries. No hauria d'ésser declarat un agreujant aquesta condició quan es jutgi aquests casos?. Jo sent que si sens cap dubte.

He escrit altres vegades sobre les incoherències de la jerarquia catòlica. I ara n'afegiré una altra, Sembla que s'admetran els capellans anglicans que estiguin casats, si canvien al catolicisme. En canvi no s'ha aprovat cap legislació que torni admetre els capellans catòlics, que se'n sortiren per poder-se casar, i molts d'ells continuen sense poder exercir el seu. Un es demana, quantes vares de mesurar disposen? O sigui per uns cera del Corpus, pels altres llanderada a destre.

Escriure, que baix la meua opinió, és troben a kilòmetres del missatge d'aquell mestre Jesús de Natzarè, que diuen ésser els representants, a lo millor seria repetir-me, així i tot consider que s'ha de dir, ja que tiren la pedra, i llavors amaguen la mà. Religió ve del llatí *religare*, que vol dir recordar, i em sembla que la jerarquia de la que estic escrivint fa tot el contrari.

Sobre el dret a la vida, quines consideracions han tingut en atemptar contra vides creades com són els infants quan per la seva situació han abusat sexualment d'ells i els han assumit dins d'un trauma de per vida?. O quan varen violar a algun seminarista com és el cas d'un capellà amic meu homosexual, quina consideració varen tenir envers a la seva vida?. O tal volta la vida tan sols la situen en el pla físic, i deixen enrere els pensaments i sentiments que poden generar, segons quins tipus d'accions?

Aquestes institucions i també les seves jerarquies, i aquí no tan sols estic escrivint de la catòlica, sinó de totes les altres, em fan més por que una pedregada. Necessiten moltes ovelles que no tinguin cap capacitat d'anàlisi i les persones que en tenen els hi fan una nosa que no és de dir. Ho dic perquè conec persones que hi estan, sobretot a la catòlica i que respiren uns aires de progrés, i no de

reclús com segons a quins altres àmbits.

Anant al cas del tema de la llei de l'avortament, han tornat mostrar el seu tarannà despòtic: O fais el que nosaltres (llegiu cúria) creiem que és correcte, o sense més vos traiem defora; i això, no és un atemptat en contra de la vida d'aquestes persones que fa anys i panys han professat la seva religió i el seus sentiments espirituals, com a part d'aquesta església catòlica? A quin Déu representen? Per a mi estan més a prop del Déu colèric, venjatiu i immisericorde de l'antic testament; que del Pare del que parlava Jesús de Natzarè; tot recordant el succés de la dona adúltera i com ell emprà la compassió cap a ella i la salvà d'una mort injusta. Tot el contrari que han fet ell a lo llarg de la història en relació a les dones.

La reforma de la llei esmentada, no obliga a ningú a avortar, ho regula. O tal volta, no se n'adonen, o no se'n volen adonar que els avortaments se seguiran practicant igualment, però al manco si s'han de fer que sigui amb unes condicions dignes per la dona que així (és una decisió totalment personal, individual i intransferible) ho decideix, ja que ella en té tot el dret.

Me'n fot i ho escric talment, si aquest article encén bombolles sobre certs sectors retrògrads i recalitrants que es troben dins la institució i combreguen amb la ideologia de la jerarquia catòlica actual.

Jo intent ésser el màxim de coherent amb la meua vida, i vos jur que no és gaire senzill, per aquest motiu en el seu dia vaig fer acte d'apostasia i em vaig sortir de l'església catòlica, malgrat que, en tot el que he escrit respecte a ella, em sembla que hi havia prou motius com per excomunicar-me; i així i tot no els hi he donat el gust i he estat jo el que se n'ha anat.

Josep Bonín

